

Høringsnotat vedrørende forskrift om CO₂-kompensasjon for industrien

1. Bakgrunn

EU-kommisjonen vedtok 22. mai 2012 retningslinjer som åpner for statsstøtte (CO₂-kompensasjon) til utvalgte industrisektorer som er ansett for å være særlig utsatt for karbonlekkasje (2012/C 158/04). EFTAs overvåkningsorgan (ESA) vedtok 20. desember 2012 tilsvarende retningslinjer¹ for EØS EFTA landene (Norge, Island og Liechtenstein), heretter kalt retningslinjene². Retningslinjene angir maksimal støtte landene kan velge å gi sine virksomheter.

Formålet med den norske kompensasjonsordningen er å motvirke karbonlekkasje, grunnet økning i elektrisitetspriser som følge av EUs klimakvotesystem.

Kompensasjonsordning skal være regelstyrt og tett knyttet opp til metoden for beregning av tillatt støtte som angitt i ESAs retningslinjer. Ordningen skal gjelde for perioden 1. juli 2013 - 31. desember 2020. Produksjon dekket av langsiktige kraftkontrakter inngått før 2005 samt industriens egen kraftproduksjon (egenkraft), vil ikke være berettiget til CO₂-kompensasjon.

Norge har deltatt aktivt ved utformingen av retningslinjene og har bl.a. lagt vekt på at retningslinjene bør ivareta insentivene til kostnadseffektive utslippsreduksjoner i kvotesystemet. I utformingen av retningslinjene har Kommisjonen avveid de negative virkningene på insentivene til kostnadseffektive utslippsreduksjoner i kvotesystemet, risikoen for karbonlekkasje og interne konkurransevridninger. Retningslinjene definerer karbonlekkasje som økte CO₂-utslipp som skyldes at virksomheter flytter produksjon til områder utenfor EU, fordi de ikke kan prise ekstrakostnadene som skyldes kvotesystemet inn i sine produkter uten å tape markedsandel til konkurrenter i land utenfor EUs kvotesystem (EU ETS). Retningslinjene åpner for statsstøtte som kompenserer for økning i elektrisitetspriser som skyldes at fossile kraftprodusenter i EU ble omfattet av kvoteplikt i 2005 (indirekte utslippskostnader). EU-kommisjonen har i sin vurdering av hvilke sektorer som i denne sammenheng anses utsatt for karbonlekkasje, sett på omfanget av handel med tredjeland, og hvorvidt indirekte kostnader som følge av EU ETS har ført til en vesentlig økning av produksjonskostnader.

Retningslinjene åpner for delvis CO₂-kompensasjon i perioden 2013-2020, der støtteintensiteten reduseres over tid.

ESA vil kunne endre retningslinjene for CO₂-kompensasjon i perioden frem til 31. desember 2020. Dette kan bli aktuelt dersom man får nye internasjonale klimaavtaler som påvirker klimapolitikken i EØS.

¹ Beslutning nr. 522/12/COL

³ Guidelines on certain State aid measures in the context of the greenhouse gas emission allowance trading scheme post-2012 (Retningslinjene finnes på <http://www.eftasurv.int/media/state-aid-guidelines/Part-III---Aid-in-the-context-of-the-greenhouse-gas-emission-allowance-trading-scheme-post-2012.pdf>)

CO₂-kompensasjonsordningen skal forvaltes av Klima- og forurensingsdirektoratet (Klif). Forskriften som etablerer denne ordningen i Norge sendes med dette på høring med høringsfrist 25. april.

2. Hvem omfattes av ordningen?

Ordningen omfatter bare produksjon som faller inn under bransjer som EU har definert som karbonlekkasjeutsatt. Produksjon med næringskoder (NACE-koder) tilsvarende dem gitt i Annex II i ESAs retningslinjer er omfattet av kompensasjonsordningen dersom årlig elektrisitetsforbruk til denne produksjonen utgjør minst 10 GWh. Forbruksgrensen på 10 GWh/år er satt for at ordningen skal gjelde virksomheter hvor produksjonen av produkter med relevante NACE-koder er av en viss størrelse. Tilsvarende forbruksgrense er satt i enkelte andre ordninger rettet mot kraftintensiv industri. Forbruksgrensen vil bl.a. være særlig relevant for bransjene *bearbeiding og spinning av tekstilfibre* og *produksjon av klær av lær*.

Retningslinjene angir støtteberettigede sektorer med NACE-kode i henhold til Standard for næringsgruppering SN 2002. I tabellen under er tilsvarende NACE-koder iht. SN 2007 angitt. I de tilfeller det ikke er samsvar mellom inndeling av NACE-koder i SN 2002 og i SN 2007 vil vurdering av om produksjon er støtteberettiget eller ikke ta utgangspunkt i SN 2002.

Tabell 1. NACE-koder som angir støtteberettiget produksjon

	NACE-kode 2002	NACE-kode 2007	Beskrivelse
1.	2742	2442	Produksjon av aluminium
2.	1430	0891	Bryting og utvinning av kjemiske mineraler og gjødselmineraler
3.	2413	2013	Produksjon av andre uorganiske kjemikalier
4.	2743	2443	Produksjon av bly, sink og tinn
5.	1810	1411	Produksjon av klær og lær
6.	2710	2410	Produksjon av jern, stål samt ferrolegeringer
7.	2112	1712	Produksjon av papir og papp
8.	2415	2015	Produksjon av gjødsel og nitrogenprodukter
9.	2744	2444	Produksjon av kobber
10.	2414	2014	Produksjon av andre organiske kjemiske råvarer
11.	1711	1310	Bearbeiding og spinning av fibrer av bomullstype
12.	2470	2060	Produksjon av kunstfibre
13.	1310	0710	Bryting av jernmalm
14.	24161039 24161035 24161050 24165130 24163010 24164040	20161039 20161035 20161050 20165130 20163010 20164040	Følgende underkategorier innenfor produksjon av basisplast (2416/2016): Polyetylen med lav densitet (PEL) Lineær polyetylen med lav densitet Polyetylen med høy densitet (PEH) Polypropylen Polyvinylklorid (PVC) Polykarbonat (PC)
15.			Følgende underkategorier innenfor produksjon av papirmasse (2111/1711):

21111400	17111400	Mekanisk masse
----------	----------	----------------

3. Beregning av kompensasjon

Ved beregning av kompensasjon til den enkelte virksomhet legges det i forskriften til grunn en metode som er basert på metoden for beregning av maksimalstøtte i ESAs retningslinjer, jf. kapittel 3.1 i retningslinjene. Beregningsmetoden i den norske CO₂-kompensasjonsordningen suppleres med de norske avgrensningene.

For en del produkter har EU vedtatt energieffektivitetsstandarder som sammen med produksjonstall legges til grunn ved beregning av kompensasjon. For andre produkter benyttes en alternativstandard og tall for elektrisitetsforbruk ved beregning av kompensasjonen.

Årlig støtte en virksomhet kan få utbetalt beregnes som følger:

For produksjon av produkter med energieffektivitetsstandard gitt i forskriftens vedlegg I
Maksimal kompensasjon = støtteintensitet * CO₂-utslippsfaktor * EUA forwardpris * energieffektivitetsstandard * referanseproduksjon * norsk avkortningsfaktor³

For virksomheter uten energieffektivitetsstandard (alternativstandard)
Maksimal kompensasjon = støtteintensitet * CO₂-utslippsfaktor * EUA forwardpris * alternativstandard * referanse-elforbruk * norsk avkortningsfaktor

For støtteåret 2013 skal kompensasjonen utgjøre halvparten av det virksomheten er berettiget til etter beregningsmetodene angitt over. Dette fordi ordningen kun gjelder fra og med 1. juli 2013.

3.1 Nærmere om de ulike elementene i beregningsformelen

Innholdet i de ulike elementene i beregningsmetoden for maksimal støtte er nærmere definert i retningslinjenes vedlegg I. Under følger en kort gjennomgang av hovedinnholdet i disse, samt innholdet i den norske avkortningsfaktoren.

Støtteintensitet

Retningslinjene fastslår at støtten skal reduseres over tid. Norge vil benytte faktorene i retningslinjene. Støtteintensiteten er satt til 0,85 for 2013, 2014 og 2015, 0,80 for 2016, 2017 og 2018 og 0,75 for 2019 og 2020.

Norsk CO₂-utslippsfaktor

I retningslinjene er det gitt maksimale regionale CO₂-utslippsfaktorer. For Norden er den satt til 0,67 tCO₂/MWh. Norge vil benytte denne faktoren for hele støtteperioden.

³Denne faktoren beregnes bare for virksomheter som har elektrisitetsforbruk dekket av langsiktige kraftkontrakter inngått før 2005 og egenkraft.

EUA forwardpris

EUA forwardprisen tilsvarer gjennomsnittet, fra 1. januar til 31. desember i året før støtteåret, av daglige sluttpriser på EUA-forwardkontrakter med leveranse i desember i støtteåret. I likhet med forslaget til tysk CO₂-kompensasjonsordning vil prisene hentes fra den børsen som har størst volum av EUA forwardkontrakter første kvartal i året før støtteåret. Prisene omgjøres til norske kroner basert på Norges Banks daglige valutakurser.

Energieffektivitetsstandard

Bransjespesifikke energieffektivitetsstandarder angitt i MWh per tonn produsert er gitt i vedlegg III til retningslinjene. Standardene er inntatt i forskriftens vedlegg I. Standardene er satt på grunnlag av de mest energieffektive produksjonsmetodene for de ulike produktene. For produkter med mulighet for veksling mellom brensel og elektrisitet oppgir forskriftens vedlegg I punkt 1 produktets utslippsstandard (i tonn CO₂ per tonn produsert). Denne standarden omgjøres til virksomhetens energieffektivitetsstandard ved hjelp av formelen angitt i forskriftens vedlegg I punkt 2.

Alternativstandard

For produksjon uten energieffektivitetsstandard benyttes en alternativstandard og referanse-elektrisitetsforbruk. Alternativstandard er 0,8 (uten benevnelse). Referanseproduksjon/referanse-elektrisitetsforbruk

Ved beregning av referanseproduksjon og referanse-elektrisitetsforbruk deles virksomhetene inn i to kategorier:

1. Virksomheter som har vært i drift i alle år i basisperioden 2005-2011.
2. Nye virksomheter, samt virksomheter som var i drift i mindre enn 6 år i basisperioden 2005-2011.

For virksomheter som var i drift i alle årene i basisperioden er referanseproduksjonen definert som gjennomsnittlig årlig produksjon (i tonn) i basisperioden. Virksomhetene kan velge å utelate ett av årene i basisperioden i beregningen. Referanse-elektrisitetsforbruket er definert som gjennomsnittlig årlig elektrisitetsforbruk (i MWh) i basisperioden 2005-2011. Også her kan virksomhetene velge å utelate ett av årene i basisperioden.

For nye virksomheter, samt virksomheter som var i drift i mindre enn 6 år i basisperioden 2005-2011, er referanseproduksjonen definert som den årlige produksjonen (i tonn) i støtteåret inntil virksomheten har vært i drift i fire år. Etter fire års sammenhengende drift, vil referanseproduksjonen, som gjelder for resten av støtteperioden, være basert på gjennomsnittet av produksjonen i de foregående tre årene. Referanse-elektrisitetsforbruket er definert som det årlige elektrisitetsforbruk (i MWh) i støtteåret inntil virksomheten har vært i drift i fire år. Etter fire års sammenhengende drift, vil referanse-elektrisitetsforbruket, som gjelder for resten av støtteperioden, være basert på gjennomsnittet av elektrisitetsforbruket i de tre foregående årene.

For en virksomhet med oppstart i 2011 vil dette bety at støtten i 2013 vil være basert på produksjonen i 2013, støtten i 2014 vil være basert på produksjonen i 2014 mens støtten i årene 2015-2020 vil være basert på gjennomsnittlig produksjon i årene 2012, 2013 og 2014. For en virksomhet som var ute av drift fra juli 2007 til oktober 2008, vil referanseproduksjonen være basert på gjennomsnittet av produksjonen i årene 2009, 2010 og 2011.

Norsk avkortningsfaktor

Produksjon med elektrisitetsforbruk i støtteåret som helt eller delvis kan dekkes av langsiktige kraftkontrakter inngått før 2005 og egen kraftproduksjon skal ikke tas med i beregningen av kompensasjon. Langsiktige kontrakter videresolgt på markedsvilkår etter 1. januar 2005 gir likevel rett til støtte. Produksjon basert på elektrisitet kjøpt til spotpris i støtteåret skal også være berettiget til kompensasjon. Dette gjelder kjøp av elektrisitet til spotpris, i henhold til klausuler i langsiktige kraftkontrakter inngått før 2005, som sier at prisen på elektrisitet settes lik spotprisen når spotprisen overstiger en viss terskel. Andre typer prisklausuler i slike kontrakter, vil ikke kunne gi grunnlag for kompensasjon.

For å unngå strategiske tilpasninger når det gjelder de norske avgrensningene skal situasjonen for langsiktige kraftkontrakter inngått før 2005 og egenkraft slik den var før 15. mai 2012 legges til grunn i beregningene. Det samme gjelder for innholdet i slike kontrakter. 15. mai 2012 var datoen for fremleggelsen av forslaget til revidert nasjonalbudsjett for 2012. Med andre ord, dersom en virksomhet har solgt en langsiktig kraftkontrakt inngått før 2005 etter 14. mai 2012, vil virksomhetens kompensasjon likevel bli avkortet basert på volumene i denne kontrakten.

Dersom kontrakten er slik at virksomheten selv kan velge hvor mye av det årlige kontraktsvolumet den vil benytte, blir kontraktens maksimale volum benyttet ved beregning av avkortningen.

I forskriften defineres egenkraft som kraft fra kraftverk i Norge som er helt eller delvis eid av den ansvarlige for virksomheten eller konsernet denne tilhører. Gjenvunnet kraft regnes ikke som egenprodusert kraft. Egenkraftvolumene baseres på midlere årsproduksjon. NVEs tall for midlere årsproduksjon basert på tilsigsserien 1990 til 2009 skal benyttes.

En virksomhets produksjon kan være helt eller delvis dekket av langsiktige kraftkontrakter fra før 2005 og/eller helt eller delvis dekket av egenkraft. I disse tilfellene beregnes først kompensasjon på vanlig måte etter beregningsformelen basert på retningslinjene som er gjengitt i forskriften. Deretter reduserer man støttebeløpet basert på andelen av egenkraft og/eller andelen av kraft fra langsiktige kontrakter inngått før 2005, ved å multiplisere med en avkortningsfaktor:

$$\text{Avkortningsfaktor} = 1 - (\text{avkortnings-elektrisitet} / \text{referanse-elektrisitetsforbruk})$$

Avkortnings-elektrisitet er definert som summen av egenkraft og elektrisitet fra langsiktige kontrakter inngått før 2005 (i MWh). Referanse-elektrisitetsforbruket beregnes som beskrevet over.

Dersom summen av elektrisitet fra langsiktige kraftkontrakter og egenkraft er større enn referanse-elektrisitetsforbruk til støtteberettiget produksjon, skal avkortningsfaktoren settes lik null.

Der langsiktige kraftkontrakter og egenkraft (avkortningselektrisitet) helt eller delvis kan dekke elektrisitetsforbruket til flere virksomheter, skal referanse-elektrisitetsforbruket legges til grunn ved beregningen av virksomhetens andel av elektrisitet fra slike kontrakter og egenkraft. Avkortningselektrisitet skal fordeles på alle støtteberettigete virksomheter i et konsern, slik det er definert i Lov om ansvarlige selskaper og kommandittselskaper (Selskapsloven) § 1-2. Et eksempel på dette er et konsern med to støtteberettigete virksomheter lokalisert på ulike steder. Et slikt selskap kan ha inngått kraftkontrakter på konsernnivå, eller ha overskudd av avkortningselektrisitet hos en av virksomhetene. I slike tilfeller sees alle virksomhetene under ett ved fastsettelse av avkortningen. Avkortningselektrisiteten fordeles pro-rata basert på de ulike virksomhetenes referanse-elektrisitetsforbruk.

En fordeling av avkortningselektrisitet utelukkende på bakgrunn av elektrisitetsforbruk vil kunne anses åpenbart urimelig i tilfeller hvor en kraftkontrakt er knyttet opp til særskilte virksomheter i konsernet, herunder at kraften reelt sett ikke kan videreselges i markedet eller brukes i andre virksomheter i konsernet. I slike tilfeller er det rimelig at denne kraften kun kommer til avkortning for virksomhetene som kan nyttiggjøre seg av kraften dekket av kontrakten.

Ved endringer i referanse-elektrisitet til en virksomhet i et konsern grunnet vesentlig kapasitetsøkning eller vesentlig produksjonsreduksjon skal fordelingen av elektrisitetsforbruk, og dermed beregningen av avkortingsel, endres tilsvarende for alle virksomheter i konsernet.

Der langsiktige kraftkontrakter og egenkraft dekker elektrisitetsforbruket til produksjon av ulike produkter, skal referanse-elektrisitetsforbruket for det enkelte produkt legges til grunn ved beregningen av produktets andel av elektrisitet fra slike kontrakter og egenkraft. Dersom virksomheten ikke har data for direkte elektrisitetsforbruk, skal fordelingen baseres på antall referanse-produksjonen for hvert produkt. I tilfeller med vesentlig kapasitetsøkning eller vesentlig produksjonsreduksjon som beskrevet under, beregnes ny avkortningsfaktor, jf. vedlegg II i forskriften.

3.2 Vesentlig kapasitetsøkning

Retningslinjene slår fast at dersom virksomhetens produksjonskapasitet (målt i tonn) utvides vesentlig i støtteperioden kan virksomhetens referanseproduksjon/referanse-elektrisitetsforbruk økes tilsvarende. *Vesentlig kapasitetsøkning* defineres i retningslinjene som en vesentlig økning i opprinnelig installert kapasitet som oppfyller følgende krav:

- a) virksomheten har foretatt en eller flere identifiserbare fysiske endringer knyttet til teknisk konfigurasjon og funksjon ut over kun erstatning av eksisterende produksjonsutstyr, og
- b) fordi det er foretatt en kapitalinvestering (eller en rekke mindre kapitalinvesteringer) kan virksomheten drives med en kapasitet som er minst 10 % høyere enn den opprinnelige installerte kapasiteten.

Virksomhetene må dokumentere ovenfor Klif at vilkårene over er oppfylt, og at dette er kontrollert av en uavhengig tredjepart.

3.3 Vesentlig produksjonsreduksjon

Ved vesentlig reduksjon i en virksomhets produksjon skal støtten reduseres selv om det ikke er gjort fysiske endringer ved virksomheten. Referanseproduksjon skal beregnes både for produksjon av produkter med energieffektivitetsstandard og for produksjon av produkter uten energieffektivitetsstandard. Om en virksomhet har hatt en vesentlig produksjonsreduksjon avgjøres ved å sammenligne antall tonn produsert i støtteåret med referanseproduksjonen.

Dersom virksomhetens produksjon i støtteåret er 50 % til 75 % lavere enn referanseproduksjonen, reduseres kompensasjon til 50 % av støttebeløpet beregnet i henhold til metoden angitt over. Dersom virksomhetens produksjon i støtteåret er 75 % til 90 % lavere enn referanseproduksjonen reduseres kompensasjon til 25 % av støttebeløpet, og dersom virksomhetens produksjon i støtteåret er redusert med 90 % eller mer i forhold til referanseproduksjonen gis det ikke kompensasjon. Virksomheter med 75 % reduksjon (grensetilfellet) får kun 25 % av støttebeløpet, 90 % reduksjon får ikke kompensasjon.

Virksomhetene må rapportere årlig produksjon til Klif og om de har hatt vesentlig produksjonsreduksjon.

3.4 Konservativt estimat

Paragraf 13 i forskriften presiserer at i tilfeller der data som har betydning for beregning av kompensasjon er mangelfullt dokumentert i virksomhetens søknad eller rapportering, skal kompensasjonen i disse tilfellene beregnes basert på konservative estimater. Virksomhetene må begrunne hvorfor tallene er konservative, og estimatene skal godkjennes av Klif. Bestemmelsen sikrer at virksomheter som i enkelte tilfeller ikke oppfyller dokumentasjonskravene fullstendig, likevel kan få kompensasjon.

3.5 Kumulasjon av offentlig støtte

Dersom virksomheten har mottatt annen offentlig støtte til dekning av kostnader som gir grunnlag for karbonpriskompensasjon, kommer dette beløpet til fradrag ved beregning av årlig kompensasjon, jfr forskriftsforslaget § 14. Bestemmelsen er kun ment å gjelde tilfeller hvor virksomheten også har mottatt offentlig støtte til dekning av økte strømpriser som følge av EUs kvotehandelsystem. Bestemmelsen samsvarer med punkt 47 i ESAs retningslinjer.

4. Søknadsprosess og system for vedtak og årlig utbetaling

Utbetalingene vil skje etterskuddsvis, i året etter støtteåret. Søknadsfristen for støtteåret 2013 settes i utgangspunktet til 15. september 2013. Ordningen skal notifiseres til ESA før den kan trå i kraft. Dette kan ta noe tid slik at søknadsfristen muligens må flyttes. Virksomheter som tidligere ikke har søkt om kompensasjon må sende søknad til Klif innen 1. mars året etter støtteåret det søkes kompensasjon for.

Klif treffer, på bakgrunn av opplysninger i virksomhetens søknad, vedtak om grunnlag for fremtidig kompensasjon. Dette vedtaket vil legge grunnlaget for utbetalingene i hele støtteperioden, og bygger på følgende faktorer i formelen for beregning av kompensasjon: CO₂-utslippsfaktor, energieffektivitetsstandard/alternativstandard og referanseproduksjon/referanse-elektrisitetsforbruk. De overnevnte faktorene vil være uforandret fra år til år, med mindre virksomheten har en vesentlig kapasitetsøkning. Klif vil i disse tilfellene treffe nytt vedtak om grunnlag for kompensasjon. I tilfeller med produksjonsreduksjoner vil kompensasjonen reduseres basert på årlige vedtak som supplerer grunnlagsvedtaket.

For de fleste virksomhetene vil årlig kompensasjon beregnes ved å multiplisere grunnlaget for kompensasjon med støtteårets EUA forwardpris og støtteintensitet. Den årlige beregningen og utbetalingen av kompensasjon vil baseres på grunnlagsvedtaket og vil følgelig ikke være et enkeltvedtak.

Der langsiktige kraftkontrakter inngått før 2005 og/eller egenkraft dekker hele eller deler av elektrisitetsforbruket til støtteberettiget produksjon, skal det som vist i kapittel 3.1 beregnes en avkortningsfaktor. For disse virksomhetene vil det treffes årlige vedtak om kompensasjon. Klif vil videre treffe årlige vedtak om kompensasjon for nye virksomheter og virksomheter som ikke var i drift i minst ett år i basisperioden.

Klifs vedtak om grunnlag for kompensasjon og vedtak om årlig kompensasjon kan påklages til Miljøverndepartementet.

Klif kan etter forskriftens § 16 omgjøre vedtak om kompensasjon dersom det viser seg at opplysninger i søknad om kompensasjon var ukorrekte og dette var av betydning for vedtaket.

Det er lagt opp til følgende tidsløp:

For 2013:

- Søknadsfristen settes i utgangspunktet til 15. september for eksisterende virksomheter som ønsker å søke om støtte for 2013 og påfølgende år. Ordningen skal notifiseres til ESA før den kan trå i kraft. Dette kan ta noe tid slik at søknadsfristen muligens må flyttes.
- Klif fatter *vedtak om grunnlag for fremtidige utbetalinger*. Klif vil trenge om lag to måneder til søknadsbehandling.
- Alle virksomheter må rapportere endelige data for 2013 senest innen 1. mars 2014. Virksomheter kan rapportere tidligere så lenge rapporteringskravene er oppfylt.

- Nye virksomheter og virksomheter som søker om kapasitetsutvidelse må søke innen 1. mars 2014.
- Klif vil behandle søknadene og rapporteringen løpende og betaler ut hele støttebeløpet for 2013 tidlig i 2014, senest innen 15. april.

2014-2020:

- Alle virksomheter må rapportere endelige data for støtteåret innen 1. mars påfølgende år. Virksomheter kan rapportere tidligere så lenge rapporteringskravene er oppfylt.
- Virksomheter som ikke har søkt tidligere og virksomheter som søker om kapasitetsøkning må søke innen 1. mars året etter støtteåret. Dersom eksisterende virksomheter ikke søker om støtte for 2013 kan de likevel søke om støtte senere i støtteperioden. Dette er relevant for virksomheter som har støtteberettiget produksjon, men 100 % avkortning i enkelte år i støtteperioden på grunn av egenkraft og/eller langsiktige kontrakter inngått før 2005.

5. Dokumentasjon og rapportering

Klif vil utarbeide et søknadsskjema for CO₂-kompensasjon. Virksomhetene må i søknaden sende inn minimum følgende opplysninger:

- Virksomhetenes bransjetilhørighet
- Virksomhetenes referanseproduksjon
- Årlig produksjon i basisperioden
- Virksomhetenes referanse-elektrisitetsforbruk
- Elektrisitetsforbruk i basisperioden
- Eventuelle langsiktige kontrakter inngått før 2005 per 14. mai 2012, inkludert kontraktsvolum og utløpsdato.
- Eierskap i kraftproduksjon per 14. mai 2012
- Virksomheter med utslippsstandarder gitt i tCO₂/tonn i forskriftens vedlegg I, må dokumentere årlige CO₂-utslipp i basisperioden.
- Eventuell annen mottatt statsstøtte

Klif kan kreve at ytterligere opplysninger dokumenteres i søknaden. Der Klif finner det nødvendig, må opplysningene verifiseres av en uavhengig tredjepart. Dette vil blant annet gjelde tonn produsert og elektrisitetsforbruket for produksjon med alternativstandard.

Hvert år må Norge innen 30. juni i henhold til retningslinjene rapportere om ordningen til ESA. For å gjøre Klif i stand til å rapportere disse dataene og for å følge opp vedtakene innføres det en rapporteringsplikt for virksomhetene i forskriftens § 17.

6. Konsekvensvurdering

EU gjennomførte en omfattende konsekvensvurdering ("Impact Assessment Report")⁴ for EUs retningslinjer for CO₂-kompensasjon ble vedtatt (senere også vedtatt av ESA). Bransjene som er berettiget til kompensasjon er bransjer som EU har definert som karbonlekkasjeutsatt i denne sammenheng.

Virksomheter som bruker mindre enn 10 GWh per år i støtteåret vil ikke være berettiget til støtte. Denne foreslåtte kapasitetsgrensen på 10 GWh vil bety at omtrent 60 produksjonsenheter vil være berettiget til å søke om CO₂-kompensasjon⁵. Med en kvotepris på 60 kroner tilsvarer 10 GWh et årlig støttebeløp på omtrent 290 000 kr.

De statlige bevilgningene vil variere fra år til år avhengig av kvoteprisen, støtteintensiteten, antall virksomheter og aktivitetsnivået til støtteberettigede virksomheter. De fleste virksomhetene vil få støttebeløpet beregnet på basis av historiske produksjonsdata. Disse dataene vil Klif først få tilgang til gjennom søknadsbehandlingen, så beregningene her er gjort med bakgrunn i estimert elektrisitetsforbruk. Etter avkortninger for egenkraft og langsiktige kraftkontrakter, anslås det at samlet støtteberettiget elektrisitetsforbruk vil være omtrent 16 TWh årlig. I beregningene er det anslått en gjennomsnittlig energieffektivitetsstandard for bedriftene på 0,9. Følgende formel er benyttet i utregningen av støttebeløp:

$$\text{Kompensasjon} = \text{støtteintensitet} * \text{CO}_2\text{-utslippsfaktor} * \text{EUA forwardpris} * 0,9 * \text{referanse-elforbruk}$$

Statlige kostnader vil også inkludere administrasjon av ordningen.

Lavprisscenario

Lavprisscenarioet er basert på forwardprisene for perioden 2014-2015⁶. Videre er det antatt at utviklingen i kvoteprisen kan tilnærmes ved å ekstrapolere prisveksten mellom 2014-2015 frem til 2020.

Statens årlige udiskonterte kontantstrøm - lavprisscenario									
Støtteberettigede TWh	16		Alternativstandard		0.9		Utslippsfaktor		0.67
År	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Støtteintensitet	0,85	0,85	0,85	0,80	0,80	0,80	0,75	0,75	
Kvotepris, EUR		5,64	5,88	6,16	6,44	6,73	7,03	7,35	
Kvotepris, NOK	59,19	42,16	43,96	46,06	48,12	50,29	52,55	54,91	

⁴ http://ec.europa.eu/governance/impact/ia_carried_out/docs/ia_2012/swd_2012_0130_en.pdf

⁵ Beregnet ut i fra bedrifter under støtteberettigede NACE-koder med et elforbruk over 10 GWh i 2011.

⁶ Forward-kvotepriser for 2013-2015 er hentet fra Carbon Market Daily 21. februar 2013.

Samlet støttebeløp, millioner kr	243	346	360	355	371	388	380	397
----------------------------------	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

Innstrammingsscenario

EU kommisjonen sendte den 7. desember 2012 på høring seks mulige strukturelle grep for å bedre balansen i kvotemarkedet. Bakgrunnen for dette er den store ubalansen mellom tilbud og etterspørsel etter kvoter i systemet som følge av økonomisk lavkonjunktur. Kvoteprisen er i dag på under 5 EUR per tonn CO₂-ekvivalenter mot en forventet kvotepris ved vedtakelsen av EUs klima og energipakke i 2008 på mellom 20 og 30 EUR per tonn. Slike grep kan føre til økte kvotepriser i perioden fram til 2020.

I scenarioet under er det beregnet støtte med en dobling av kvoteprisen i 2014-2020, relativt til lavprisscenarioet.

Statens årlige udiskonterte kontantstrøm - innstrammingsscenario												
Støtteberettigede TWh		16		Alternativstandard			0.9		Utslippsfaktor		0.67	
År	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020				
Kvotepri, NOK	59,19	84,32	87,91	92,10	96,24	100,57	105,10	109,83				
Samlet støttebeløp, millioner kr	243	692	721	711	743	776	761	795				

De to scenarioene ovenfor illustrer hvordan statens utgifter forbundet med kompensasjonsordningen påvirkes av kvoteprisen. Ved ellers like forhold vil støttebeløpet variere proporsjonalt med kvoteprisen, som betyr at en dobling av kvoteprisen også vil medføre en dobling av støttebeløp.